U C H W A Ł A

S E N A T U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

z dnia 28 września 2018 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 13 września 2018 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1 w pkt 1, w art. 10a w § 1 wyrazy „wspólnie z innymi czynami” zastępuje się wyrazami „wspólnie z innym czynem lub czynami”;

2) w art. 2, w art. 20f:
   a) w ust. 1 wyrazy „ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2018 r. poz. 618, 911 i …)” zastępuje się wyrazami „Kodeksu wykroczeń”,
   b) w ust. 2 w pkt 18 wyrazy „ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2018 r. poz. 475, 1039, 1387, 1467, 1481 i …)” zastępuje się wyrazami „Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia”;

3) w art. 4 w pkt 2 w lit. a w tiret trzecim wyrazy „może nastąpić nie później niż po upływie 60 dni” zastępuje się wyrazami „nie może nastąpić po upływie 60 dni”;

4) w art. 7 skreśla się wyrazy „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”.

MARSZAŁEK SENATU

Stanisław KARCZEWSKI

U Z A S A D N I E N I E

Na posiedzeniu w dniu 28 września 2018 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 4 poprawki.

Poprawka nr 1 zmierza do tego, aby wykonanie kar lub środków karnych na zasadach określonych w dodanym art. 10a, następowało już po popełnieniu dwóch, a nie co najmniej trzech czynów zabronionych.

Poprawka Senatu powoduje, że wartość mienia będącego przedmiotem szeregu wykroczeń (skutkujących odpowiedzialnością za przestępstwo) będzie sumowana przy dwóch i więcej czynach. Z brzmienia przepisu uchwalonego przez Sejm wynikało, że zastosowane wyrażenie „wspólnie z innymi czynami" przesądza o tym, że w przypadku, gdy dochodzi do ukarania sprawcy wykroczenia i ten sam sprawca popełnił inny czyn zabroniony, i te dwa czyny ze względu na łączną wartość mienia stanowią przestępstwo, przepis nie będzie mógł być zastosowany.

Senat uznał za wskazane, wprowadzenie **poprawki nr 2**. mając na względzie dostosowanie nowych przepisów do zasad techniki legislacyjnej zastosowanych w obowiązującej ustawie o Policji (odstępując od zasad określonych w § 158 Zasad techniki prawodawczej).

W ustawie o Policji, w 58 miejscach znajdują się odesłania do ustaw będących kodeksami. W tych przypadkach nie przytacza się ani daty ich uchwalenia ani adresów publikacyjnych. Wpisanie tych danych w art. 20f ustawy (dotyczy to dwóch Kodeksów) nie jest zgodne z pozostałymi przepisami zmienianej ustawy, tym bardziej, że nie jest wprowadzone do grupy przepisów ogólnych, znajdujących się na początku ustawy.

Poprawka nr 3 zmierza do tego, aby przepis był jasny i sformułowany zgodnie z zasadami języka polskiego. Zastosowany na etapie projektu ustawy zabieg, polegający na usunięciu z treści przepisu zaprzeczenia („nie może" na „może") powoduje, iż pozostawienie wyrazów „po upływie 60 dni" uczyniło przepis mało czytelnym, trudnym do zrozumienia. Dlatego Senat proponuje powrót do dotychczasowej formuły przeczącej „nie może" i uczynienie przepisu klarownym.

W **poprawce nr 4** Senat proponuje usunięcie z przepisu zbędnych wyrazów. Poprawka dotyczy art. 7 ustawy, który jest przepisem o charakterze normy intertemporalnej.

Stanowi on, że dwa wskazane w nim przepisy (art. 20f ustawy zmienianej w art. 2 oraz art. 54 § 10 ustawy zmienianej w art. 4) należy stosować do czynów popełnionych od dnia wejścia w życie tych przepisów, a nie od dnia wejścia w życie całej ustawy.

Przepis mówi o w/w przepisach „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”, tymczasem obydwa przepisy zostały dodane do zmienianych ustaw niniejszą nowelizacją, w związku z czym nie posiadają tzw. „brzmienia dotychczasowego”. Z tej przyczyny Senat uznał za zbędne wskazywanie w przepisie na „brzmienie nadane niniejszą ustawą”.